एते चान्येच बहवो देवैरपि च दुर्जयाः। निहताः समरे शूरा पाण्डवैर्ब्बलवत्तराः।
किमन्यद्दैवसंयोगान्मन्यसे पुरुषाधम। यश्चैतान् स्तौषि सततं दुर्य्योधनरिपून् द्विज।
तेषामपि हताः शूरा शतशोऽथ सहस्रशः। चीयन्ते सर्व्वसैन्यानि कुरूणां पाण्डवैः सह।
प्रभावं नाच पश्यामि पाण्डवानां कथञ्चन। यस्तान् बलवतो नित्यं मन्यसे हि नराधम। ७०४
यतिष्येऽहं परं शक्त्या योद्धुं तैः सह संयुगे। दुर्य्योधन हितार्थाय जयो दैवे प्रतिष्ठितः।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि कृपकर्षवाक्ये अष्टपञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः॥ १५८॥
॥ सञ्जय उवाच॥ तथा परुषितं दृष्ट्वा सूतपुत्रेण मातुलं। खड्गमुद्यम्य वेगेन द्रौणिरभ्यपतद्द्रुतं।
ततः परमसंक्रुद्धः सिंहो मत्तमिव द्विपं। प्रेक्षतः कुरुराजस्य द्रौणिः कर्णं समभ्ययात्।
॥ अश्वत्थामोवाच॥ यदर्ज्जुनगुणांस्तथ्यान् कीर्त्तयानं नराधम। शूरं द्वेषात् सुदुर्बुद्धे त्वं भर्त्सयसि मातुलं।
विकत्थमानः शौर्य्येण सर्व्वलोकधनुर्धरं। दर्पोद्धृतमगृहीतोऽद्य न किञ्चिद्रणयन्मृधे। ७०५
क्व ते वीर्य्यं क्व चास्त्राणि यस्त्वं निर्जित्य संयुगे। गाण्डीवधन्वा हतवान् प्रेक्षतस्ते जयद्रथं।
येन साक्षान्महादेवः समरे योधितः पुरा। तमिच्छसि वृथा जेतुं सूताधम मनोरथैः।
यं हि कृष्णेन सहितं सर्व्वशस्त्रभृताम्वरं। जेतुं न शक्ताः सहिताः सेन्द्रा अपि सुरासुराः।
लोकैकवीरमजितमर्ज्जुनं सूत संयुगे। किमुनस्त्वमलं जेतुं सहेभिर्व्वसुधाधिपैः।
कर्णाद्य पश्य दुर्बुद्धे तिष्ठेदानीं नराधम। एष तेऽद्य शिरः कायादुद्धरामि सुदुर्म्मते। ७०७
॥ सञ्जय उवाच॥ तमुद्यतन्तु वेगेन राजा दुर्य्योधनः स्वयं। न्यवारयन्महातेजाः कृपश्च द्विपदां वरं।
॥ कर्ण उवाच॥ शूरोऽयं समरश्लाघी दुर्म्मतिश्च द्विजाधमः। आसादयतु मद्वीर्य्यं मुञ्चैनं द्विजसत्तमं।
॥ अश्वत्थामोवाच॥ तवैतत् क्षम्यतेऽस्माभिः सूतात्मज सुदुर्म्मते। दर्पमुत्थितमेतत्ते फाल्गुनो नाशयिष्यति।
॥ दुर्य्योधन उवाच॥ अश्वत्थामन् प्रसीदस्व क्षन्तुमर्हसि मानद। कोपः खलु न कर्त्तव्यः सूतपुत्रे त्वयाऽनघ।
त्वयि कर्णे कृपे द्रौणे मद्रराजे च सौबले। महत् कार्य्यं समायातं प्रसीद द्विजसत्तम। ७०९
एते ह्यभिमुखाः सर्व्वे राधेयेन युयुत्सवः। आयान्ति पाण्डवाः ब्रह्मन्नाक्रोशन्तः समन्ततः।
॥ सञ्जय उवाच॥ प्रसाद्यमानस्तु ततो राज्ञा द्रौणिर्म्महामनाः। प्रससाद महाराज क्रोधवेगसमन्वितः।
ततः कृप उवाचेदमाचार्य्यः सुमहामनाः। सौम्यस्वभावाद्राजेन्द्र क्षिप्रमागतमार्द्दवः।
॥ कृप उवाच॥ तवैतत् क्षम्यतेऽस्माभिः सूतात्मज सुदुर्म्मते। दर्पमुत्सिक्तमेतत्ते फाल्गुनो नाशयिष्यति।
॥ सञ्जय उवाच॥ ततस्ते पाण्डवा राजन् पाञ्चालाश्च यशस्विनः। आजग्मुः सहितास्तत्र तर्ज्जयन्तः सहस्रशः। ७१०
कर्णोऽपि रथिनां श्रेष्ठश्चापमुद्यम्य वीर्य्यवान्। कौरवाग्रैः परिवृतः शक्रो देवगणैरिव।
पर्य्यतिष्ठत तेजस्वी स्वबाहुबलमाश्रितः। ततः प्रवृत्तं युद्धं कर्णस्य सह पाण्डवैः।
भीषणं सुमहाराज सिंहनादविराजितं। ततस्ते पाण्डवा राजन् पाञ्चालाश्च यशस्विनः।
दृष्ट्वा कर्णं महाबाहुमुच्चैः शब्दमथानदन्। अयं कर्णः कुतः कर्णस्तिष्ठ कर्ण महारणे।
युध्यस्व सहितोऽस्माभिर्दुरात्मन् पुरुषाधम। अन्येतु दृष्ट्वा राधेयं क्रोधदीप्तेक्षणाब्रुवन्। ७१५